

fentlige Fordele, og den skulde efter min Mening ved Næntningen have dem meget større. Jeg hører imidlertid, at det Spørgsmaal, som her er stillet, skal være et parti-politisk Spørgsmaal; det ærede Medlem fra Herning udtalte, at et i Bund og Grund saaglat Spørgsmaal som dette var et parti-politisk Spørgsmaal. Det ærede Medlem har altsaa gjort det til et parti-politisk Spørgsmaal. Se, det kan jeg forstaa. Naar man er naaet saa vidt i sine parti-politiske Begreber, at man ikke kan stemme for et Forslag, fordi det kommer fra mig, af parti-politiske Hensyn, da kan jeg forstaa, at dette Forslag tidligere har haft den Skæbne. Men at det nu faar flere Stemmer, er jeg dog temmelig vis paa; thi vi have jo haft Valg i Mellemtiden. Og vi kunne jo ikke vide, om det ikke, naar det en Gang senere kommer for, kan faa flere Stemmer. Ganste vist gaar det ærede Medlem fra Herning ikke med, men saa kan det jo være andre i Jylland, der gaa med. Naar det er sandt, at det er et parti-politisk Spørgsmaal, saa erkender jeg, at jeg i dette Forhold, hvilke Grunde der ellers kunne fremsættes, vil blive den lille; thi det vil gaa i dette Spørgsmaal som i de andre: Mørtallet staar paa den Side, hvor Ministeren ønsker, det skal staa. Naar Sagen opfattes som et parti-politisk Spørgsmaal, er desværre min Dagsordens Skæbne afgjort.

Lauridsen: Jeg maa sige, at det undrer mig noget, at man ikke vil gaa ind paa at forhandle Spørgsmaalet om, at der overhovedet gøres Forsøg paa at lægge Landbohøjskolen over til Jylland, og at man ikke vil have med disse Bestræbelser at gøre for at skabe, om jeg saa maa sige, et Tilflugtssted, et Centralisationspunkt for disse Bestræbelser, at man altsaa vil modsætte sig et saa bestemt Forslag som det, der her foreligger. Det forekommer mig, at det Forslag kun i al Stilkørighed stiller de Spørgsmaal, om det ikke var værdt at undersøge, hvorvidt der virkelig slet intet er at gøre for disse Bestræbelser, uden selv at tage Parti for eller imod dem. Jeg kan forstaa, at for dem, der staa paa det Standpunkt, at Jyllands Forsvar, om jeg saa maa sige, baade militært og aandeligt, er en haabløs Sag, maa det stille sig saaledes at de ville stemme imod denne Dagsorden. Det er mig fuldkommen let begribeligt. Men de, der ikke ere klare over dette, men nære den Anskuelse, at Jyllands Forsvar ikke i enhver Retning skal opgives, synes, jeg ikke kunne være saa hurtigt klare over denne Sag, at de kunne

menne, at den ikke en Gang er en Undersøgelse værd. Dette undrer mig lidt. Det har derfor forbaudet mig noget at se, at det ærede Medlem, som jeg i sin Tid ved Arkivsagens Behandling og for Resten ogsaa i sin Tid ved denne Sags Behandling har været enig med, nemlig det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pingel), har anset det for rigtigt, naar der sættes Punktum efter denne Sag og ikke foran. Det ærede Medlem hævdede netop, at han var fuldkommen enig i, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds, og i alle de Betragtninger, han gjorde gældende, og at han altid havde tilladt sig at hævde en lignende Betragtning, og hans Udtalelse er fuldkommen rigtig, tror jeg, idet han har hævdet det baade privat og offentlig. Men hvorledes han, naar han ønsker sit naturvidenskabelige Fakultet i Jylland, kan komme til det Resultat, at Punktum skal sættes efter: „Landbohøjskolen lagt i København“ og ikke til, at den rette Begyndelse, om jeg saa maa sige, er at sætte Punktum, før denne Sag afgøres, kan jeg ikke indse. Naar det ærede Medlem taler om en stor naturvidenskabelig Anstalt, vil den da ikke netop kunne oprettes paa Grundlag af den Institution, som der her er Tale om? Jeg staa her med dette Lovforslag, og jeg maa indrømme, at jeg har glemt den Naturvidenskab, jeg har kunnet, og skal derfor ikke støtte mig til min egen Erfaring, men jeg er altid gaaet ud fra, at Anatomi, Dyrefysiologi, Kemi, Jordbundslære, Fysik og Zoologi høre ind under det naturvidenskabelige Fakultet og ere ret væsentlige Bestanddele af et saadant. Nu foreslaas det her, at der skal ansættes Lærere netop i disse Sag, og at disse Lærere oven i Købet skulle bære det til Universtitetet henhørende Navn af Professor, og jeg vil da sige, at naar man overhovedet vilde naa hans Tanke, var det ikke en ganste unaturlig Vej, at man sagde Punktum allerede nu og sagde: Her gøres Indledning, her staa de Sag, som Befolkningen i Almindelighed opfatter som de væsentligste og vigtigste i det naturvidenskabelige Fakultet. Nu sige vi Punktum, før alt dette er lagt her i Hovedstaden, før Millioner er naaet ud, og alle Bygningerne ere byggede. Her er Begyndelsen til det, jeg vil have, til dette naturvidenskabelige Fakultet, og nu siger jeg, det skal lægges i Jylland. Jeg er den første, der har hævdet med Kraft denne Sag og har staaet paa den. Jeg vil sige, det undrer mig lidt, at han er kommen ind paa, at Punktum skulde lægges paa det Sted, han sagde.